September 2025 jaargang 31 nr. 5 V.U. Koen Persyn, Reibroekstraat 85, 9850 Hansbeke P007618 Afgiftekantoor Nevele

VLAKAF

Hansbeekse dorpskrant

MET OPEN BLIK
René Planckaert
p. 8

WELLEKOMN IN ANSBEKE
Sarah Pecceu
p. 16

WIE BEN IK
Renée Geiregat
p. 23

TACHTIGERS
Rita Verhelst
p. 20

Horen, zien en schrijven

Elke zomer proberen we met de redactieleden van Vlakaf ‘iets’ samen te doen. En dit jaar hebben we ons aan de foto-zoektocht gewaagd die Petegemnaar Alfred Bauwens op-gesteld had met ondersteuning van Deinze.

Het werd een heel aangename wandeling door ons dorp en de vragen varieerden van ‘dat kunnen we vanuit onze luie zetel oplossen’ tot ‘hier hebben we toch een half uur moeten naar zoeken’.

Wij hebben ons dus geamuseerd. En we waren niet de enigen! Alleen al tijdens onze wandeling kwamen we minstens vijf andere *fotozoektochters* tegen. En die waren even enthousiast als ons.

Begin- en eindpunt van de zoektocht lagen naast ‘t Pestelijntje en dus gingen we er na onze wandeling daar nog *enen* drinken. Mary-Ann bevestigde ons wat we al vermoedden: de foto-zoektocht is een groot succes. Ook (het terras) van huis D'haenens vaart wel bij de vele bezoekers. Niet alleen Hansbekenaren laten zich verleiden, maar ook heel veel andere Deinzenaren zakken af naar ons dorp.

Dat is goed voor Hansbeke, zo raakt het beter bekend, maar natuurlijk ook voor onze horeca. Die zien het graag gebeuren!

Wie de zoektocht nog wil doen, kan het deelnameformulier vinden in ‘t Pestelijntje of online op de website van Deinze. Er is een zoektocht voor volwassenen en één voor kinderen. En er zijn mooie prijzen te winnen! Je hebt nog tijd tot 2 november.

De redactie

Zjeraar: 'Ik mieendege dak fotoots moeste goin zoekn...'

Inhoud

p. 3 - Een uur cultuur!

p. 7 - Mensen maken het dorp

p. 8 - Met open blik

p. 11 - Hansbeeks gevogelte

p. 12 - Dorpsraad Afrit 12

p. 15 - Silly Sirene

p. 16 - Wellekomn in Ansbeke

p. 18 - Sporha

p. 20 - Tachtigers

p. 22 - Kijk in de Leiespiegel

p. 23 - Wie ben ik

p. 24 - Terugblik

p. 26 - Vooruitblik

p. 29 - Personalia

p. 29 - Puzzel

p. 30 - Actueel

p. 32 - Lezersbrieven

p. 34 - Nieuws van de redactie

p. 36 - Alziend oog

Een uur cultuur!

Het gebeurt niet elke dag dat er in ons dorp een boek verschijnt. Twéé boeken, quasi tegelijkertijd, is al helemaal uitzonderlijk. En we kunnen nu al aankondigen dat er binnenkort nog een boek met Hansbeekse link verschijnt. Dat laatste stellen we graag in de volgende Vlakaf voor. Maar beginnen doen we dus met Marijke Verbeke en Koen Degroote.

Marijke Verbeke - Mathilde van Vlaanderen

Tijdens een interview met Jan Bresseleers in het kader van onze rubriek 'De Tachtigers' kwamen we te weten dat zijn vrouw, Marijke, samen met bevriend journalist Fernand Dacquin, de laatste hand aan het leggen was aan een boek.

Ondertussen kwam het boek uit en hoorden we zelfs op Radio1 Marijke hierover aan het woord. Vlakaf las 'Mathilde van Vlaanderen' en ging langs in de Klppendonk voor een interview met één van de auteurs.

Marijke Verbeke is 69 jaar jong en afkomstig uit Aalter. Ze studeerde geschiedenis in Gent en werkte tien jaar als assistent aan de universiteiten van Gent en Antwerpen, waar ze vooral historisch pedagogisch onderzoek deed (vrouwen in het onderwijs, in de politiek, …). Later trouwde ze met Jan en vond een fulltime bezigheid in de opvoeding van haar kinderen, de zorg voor de ouders en vrijwilligerswerk. Ze publiceerde ondertussen nog een aantal kleinere artikels en gaf enkele lezingen.
Ze leerde Jan (en Hansbeke) trouwens kennen via de muziek. Marijke zong met The Balloons, waar ook Ignace Neerman (*onze Zjaloezigen Zjeraar van 2011*) in speelde. En Ignace was bijna vijftig jaar buurman van Jan in de Kippendonk…

Zo'n tien jaar geleden was ze op een feestje waar ook Fernand Dacquin aanwezig was. En die daagde

de aanwezigen uit: ‘Wie kent Mathilde van Vlaanderen, de eerste koningin van Engeland?”. Marijke was de enige die het antwoord wist (ze had dan ook geschiedenis gestudeerd). En zo rijpte het idee om deze onbekende Bekende Vlaming aan het grote publiek voor te stellen door er een boek over te schrijven.

Haar coauteur Fernand Dacquin is een wiskundige die zich omschoolde tot whiskykenner (hij schreef er drie boeken over) en werkte als reisjournalist voor onder andere ‘Visit Scotland’ wat zijn liefde voor de geschiedenis van de Britse Eilanden aanwakkerde. Samen doken ze in de bestaande literatuur over Mathilde en haar echtgenoot Willem de Veroveraar. Er zijn veel boeken geschreven over WIllem de Veroveraar, maar over zijn vrouw, Mathilde van Vlaanderen, is de informatie veel schaarser. Er moest teruggegrepen worden naar kronieken van middeleeuwse auteurs en naar buitenlandse wetenschappelijke literatuur.

Waar de naam van Mathilde inderdaad bij weinig Vlamingen een belletje doet rinkelen, is dat wel anders voor haar echtgenoot. Willem van Normandië of ook Willem de Veroveraar genaamd, is in ons collectief geheugen geprent doordat hij in 1066 Engeland veroverde na de slag bij Hastings. Hij werd er na zijn overwinning tot de koning van Engeland gekroond en Mathilde kreeg voor het eerst in de geschiedenis van Engeland de status van een koningin, die evenveel macht had als haar echtgenoot. Eén van de thema’s in het boek is de stiefmoederlijke manier waarop vrouwen (in die tijd) behandeld werden door de geschiedschrijving. Zonder Mathilde, dochter van Boudewijn V, Graaf van Vlaanderen, aan zijn zijde zou het Willem nooit gelukt zijn om zijn rijk uit te bouwen. En toch is er amper iets bewaard dat rechtstreeks over Mathilde gaat. Er is zelfs geen afbeelding van haar te vinden.

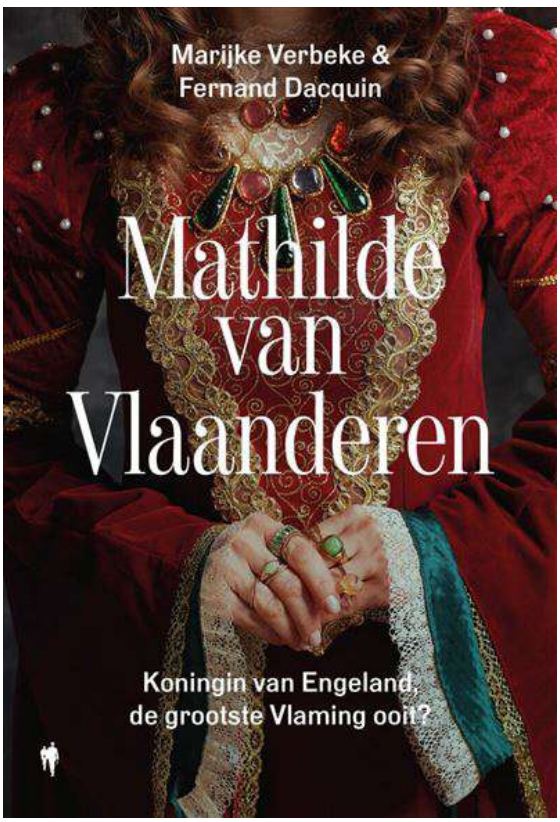

Dat is ook de reden dat het gezicht van de vrouw op de kaft niet te zien is.

Het boek werd een lang proces. Marijke en Fernand waren er meer dan tien jaar aan bezig. Eigenlijk wilden ze er voornamelijk een foto- en tekeningenboek van maken. Maar toen ze bijna rond waren en dus een uitgever wilden zoeken, veranderde dat nog allemaal. Echtgenoot Jan kwam op Boektopia (*de boekenbeurs in Kortrijk*) een uitgever van historische boeken tegen en sprak hem aan over hun boek. De uitgever was meteen geïnteresseerd, iets wat toch wel uitzonderlijk is. Het enige wat hij wilde veranderen was dat het veel meer een tekstboek moest worden, minstens 300 000 tekens met enkel achteraan illustraties. Marijke en Fernand ging dus aan de slag. Al hun opzoekingswerk werd uitgeschreven tegen de afgesproken deadline. Ze gingen zelfs met z’n allen naar Schotland om van daaruit de definitieve tekst naar de uitgever te sturen.

Eens bij de uitgever, weten Marijke en Fernand eigenlijk niet goed wat er gebeurt met het boek. Wat de precieze verkoopcijfers zijn bijvoorbeeld. Ze weten wel dat de eerste druk uit 2500 boeken bestaat en dat er sprake is van een tweede druk. Ze zien natuurlijk ook dat het boek bovenaan boekenlijstjes staat *(bijvoorbeeld de top 10 De Standaard historische boeken).*

Ze werden trouwens gevraagd voor interviews in Primo, De Krant van West-Vlaanderen, Radio1 De Ochtend en Het Nieuwsblad. En het boek ligt in meer dan 150 bibliotheken. Toen ze begonnen aan het boek beschouwden ze het als een hobbyproject. Dat het uiteindelijk zo’n succes werd is mede te danken aan de sterk toegenomen interesse in Vlaanderen voor geschiedenis. Televisieprogramma’s als Het Verhaal van Vlaanderen (met Tom Waes, weet je nog) en boeken als het Canon van Vlaanderen en De Bourgondiërs zijn hier niet vreemd

aan. Ook de recente aandacht voor Judith, waarvan de resten misschien wel gevonden zijn onder het Gentse Sint-Pietersplein, helpt mee. Deze Judith was trouwens een voorouder van Mathilde van Vlaanderen. Het valt Marijke trouwens op dat de Engelsen hun vaderlandse geschiedenis veel beter kennen dan de Vlamingen, wellicht omdat wij voor het grootste deel van onze geschiedenis bezet zijn geweest door vreemde volkeren.
Bij het afscheid polsen we nog even of er al een volgend boek in de maak is. En blijkbaar is Fernand al bezig met opzoekingswerk. Maar daar mocht nog niets over verteld worden (*enfin, er mag niet over geschreven worden*).

Koen Degroote - De Mythe van Hansbeke

Auteur van het boek *De Mythe van Hansbeke* én curator van de expo in het gloednieuwe cultuurhuis is fotograaf en kunstenaar Koen Degroote. Het project vloeit voort uit zijn eerdere fotoreeks uit 2023, met *Heterogene Blanke Mannen*, zoals hij het zelf noemde. Die tentoonstelling met Hansbeekse kunstenaars in restaurant De Bestemming was het zaadje voor dit nieuwe project.

‘De combinatie van heemkunde en beeldende kunst maakt dat dit voor mij een heel persoonlijk document is geworden. Het gaat over artistieke vrienden, beeldende kunstenaars, die hier een tijdlang samen hebben gewoond en gewerkt. Ik ben de nog levende kunstenaars gaan opzoeken en die vertelden veel over Hansbeke en dat vond ik wel leuk.’ Oorspronkelijk was enkel de expo in het nieuwe cultuurhuis gepland, maar omdat die volgens Koen een ‘kantelmoment’ in de lokale geschiedenis beschrijft en er voldoende materiaal terug te vinden is, volgde al snel het idee om er ook een uitgave aan te koppelen. Als een soort van catalogus, met meer uitleg en meer verhalen. Het boek is niet opgevat als een historisch en wetenschappelijk correct werk, maar als een subjectieve, gekleurde geschiedenis, gebaseerd op persoonlijke verhalen en herinneringen van nog levende mensen. ‘Sommige meningen of herinneringen verschillen van elkaar’, zegt Koen. ‘Maar het waren wel vijftien mensen waar-tussen zeker een connectie bestond. En met uitzondering van Hugo De Clerck en Jan Burssens was het onderlinge leeftijdsverschil maximaal tien jaar.’

Dat er hier zoveel kunstenaars op zo’n korte tijd zijn geweest, is geen toeval. Eind jaren ’60, begin jaren ’70 ontvluchtten veel creatievelingen de stad. De toen nog jonge graaf Baudouin de Bousies-Borluut was lid van een Gentse toneelvereniging en kende via die weg enkele kunstenaars. In een interview in De Standaard in 1992 vertelde de graaf dat hij graag met mensen uit andere middens wilde omgaan. Hij nodigde die kunstenaars uit op zijn kasteel en ze werden snel vrienden. Dat waren volgens Koen ‘hippies die vanaf 1975 in Hansbeke zijn komen wonen’. In een documentaire film over die periode, spreekt iemand over ‘de wilde jaren’. Die film is ook te zien op de expo. Koen: ‘Die mensen hebben echt wel schone werken gemaakt, de graaf had duidelijk een kenners-oog’.

Een uur cultuur!

Koen ging altijd uit van de veronderstelling dat de feesten en bijeenkomsten in het huidige kasteel langs de Warandestraat plaatsvonden. ‘Het was een verrassende vaststelling dat graaf Baudouin toen nog in Het Goyken woonde, het herenhuis langs de Voordestraat! Vader Antoine leefde eind jaren ‘60 immers nog en woonde in het “groot” kasteel.’ Na het huwelijk van graaf Baudouin in 1981 heeft hij zich op zijn gezin gericht en verwaterde de aandacht voor de kunstenaarskolonie.

De werken die op de tentoonstelling te zien zullen zijn, zijn nog nooit eerder samengebracht. Koen benadrukt dat er geen sprake is van een *Hansbeekse school*, maar dat het gaat over bevriende kunstenaars die een tijdlang in hetzelfde dorp hebben gewoond en elkaar hebben geïnspireerd. Iedereen die door Koen gecontacteerd is, was meteen enthousiast. De begeestering die ze toentertijd voelden, was meteen terug. Ze zijn ook blij dat dit verhaal nu gedocumenteerd wordt en niet verloren gaat.

Tijdens Koens zoektocht naar verhalen is ook het werk van Pjeroo Roobjee “De Graaf en zijn Vrolijke Vrienden” terug boven water gekomen. Dat schilderij is op de affiches te zien. En daar zit een bijzonder verhaal achter. ‘In de kasteelbrand in 1985 is ontzettend veel verloren gegaan, zoals de *gobelins* of wandtapijten. Maar op de achtergrond van het schilderij staat één van die wandtapijten, met het verhaal van Hannibal die over de Alpen naar het Oude Rome trekt. Op de voorgrond staan de graaf en enkele kunstenaars. Dat werk vond Koen op de zolder van het kasteel, maar het was te groot om via het trapgat naar beneden te brengen. Samen met graaf Felix, Etienne Desmet en Hélène Knapen (twee van de vijftien kunstenaars) vatte hij het plan op om het doek uit de lijst te halen en op te rollen. Hélène is restauratrice en heeft daarvoor de expertise maar ze was toch bezorgd over eventuele schade aan het werk. Tot David, de zoon van Etienne en Hélène, op het idee kwam om één van de vloerplanken weg te halen en het schilderij als door een brievenbus naar beneden te laten zakken!

Nog opmerkelijk is dat dit boek en deze tentoonstelling er komen naar aanleiding van de opening van een nieuw cultuurhuis in Hansbeke. ‘Eindelijk’, zegt Koen. ‘Toen Hansbeke nog onafhankelijk was (*vóór de fusie tot Nevele in 1977, red.*), had de graaf, die ook burgemeester was, het idee om de oude pastorie af te breken en er een modern cultuurcentrum in brutalistische stijl te bouwen. De spanning tussen moderniteit en nostalgie bestond toen ook al. Het is toch bijzonder dat het nog ruim 50 jaar heeft geduurd vooraleer er een cultuurhuis is gekomen.

De titel verwijst naar *De Myte van de Kommune van Knesselare,* ooit een tentoonstelling in de Gentse galerie Vyncke-Vaneyck, waar ook kunstenaar Fred Haezebroeck bij was. ‘Fred was een vriend van mij’, zegt Koen. ‘De titel is dus een extra persoonlijke en emotionele touch voor mij.’

Expo: 14 september tot 13 oktober, telkens van donderdag tot zondag
Boek: 160 blzn., verschijnt met de expo, 40 euro.

Hier in Hansbeke.

Door het oog van Jan Darthet.

September 2025

René Planckaert

Met open blik

In deze rubriek kijken we met een open blik naar onze dorpsgemeenschap. Gewone mensen brengen een buitengewoon verhaal. Ze zijn dapper en vertellen eerlijk. Misschien verandert het onze kijk op het onderwerp en/of zorgt het voor nog meer verbinding tussen de Hansbekenaren.

René Planckaert (84) is een **getuige van Jehova**. We maken kennis met een welbespraakte optimist die met een kwinkslag en vol overtuiging urenlang kan vertellen.

“Als kind woonde ik in Gent en op mijn 14e ging ik werken in een textielfabriek. Daar waren collega’s die Getuigen van Jehova waren. Tijdens de pauze sprak één van hen met mij over de **Bijbel**. Jehovah is de naam die de Bijbel gebruikt voor God. De eenvoudige Bijbelse principes spraken me meteen aan en samen met zijn vrouw gaf hij mij thuis gratis Bijbelcursus. Ik leerde dat Jezus een Christen is, geen katholiek, die zegt: Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Sindsdien is de Bijbel mijn gids. Op 16 mei 1960, toen was ik 19 jaar, liet ik me dopen en werd ik opgenomen in de gemeenschap van Broeders en Zusters. Dat gebeurde in het zwembad van Aalst, volledig ondergedompeld zoals Jezus. Vandaag vinden dopen meestal plaats tijdens congressen of bijzondere gelegenheden in speciaal ingerichte bassins.

Mijn vrouw en ik leerden elkaar kennen op een nationaal congres van de Jehova’s Getuigen in Neurenberg. Samen kregen wij een zoon (50) en een dochter (47) die wij volgens de Bijbelse principes opvoedden. Bij de Getuigen staat het **gezin centraal**. Wij deden alles samen en spraken met onze kinderen over allerlei onderwerpen. Ook gaven wij seksuele opvoeding, wat in die tijd niet vanzelfsprekend was. Ouders dragen in de eerste plaats verantwoordelijkheid voor hun kinderen. De overheid en het onderwijs kunnen daarbij helpen maar de basis ligt bij de ouders. Onze dochter en schoonzoon zijn ook Getuigen van Jehova. Onze zoon niet.

Twaalf jaar geleden is mijn vrouw gestorven. Voor mij betekent dat niet dat ze naar de hemel is, maar wel dat ze in een **tijdelijke diepe slaap** is. Ik geloof vast dat ik haar zal terugzien wanneer ik sterf. De medische wereld is er enorm op vooruit gegaan maar ze kan de mens nog altijd niet het eeuwige leven geven. Het is God die beslist over leven en **dood**. Het vooruitzicht dat mijn vrouw niet voor altijd weg is, maar dat ze zal ontwaken uit die slaap, geeft me troost, rust en hoop.

In Mattheüs lezen we dat we de boodschap van Jezus tot bij de mensen moeten brengen. Wij noemen dat **straatwerk** en we worden opgeleid om dat op een vriendelijke en respectvolle manier te doen. Dat is vrijblijvend en je kiest of je alleen of samen gaat. We gingen in Gent naar openbare plaatsen, universiteiten, winkelstraten, aangemeerde schepen en van huis tot huis om over de Bijbel, de **Koninkrijksboodschap**, te spreken. Dat is mijn levenswerk en heb dat altijd met veel plezier gedaan. Mensen hoeven niet te luisteren en ik respecteer elke mening. Wanneer ik iemand aansprak, hield ik het kort en maakte ik de boodschap concreet en persoonlijk. De Bijbel zegt dat men Jezus in diskrediet zou brengen, hem vervolgen en zelfs doden. Ook wij ervaren soms onbeleefdheid of gebrek aan respect maar wij zijn geen misdadigers, wel vredestichters. De Bijbel zegt: wees sterk en hou moed!

Wat mij bijzonder raakt in onze geloofsgemeenschap, is de **liefde en de zorg** die we voor elkaar tonen. Dat merk ik vooral in moeilijke omstandigheden. Tijdens de recente hittegolven bijvoorbeeld, bellen of bezoeken we elkaar om zeker te zijn dat iedereen genoeg drinkt, verkoeling vindt en zich goed voelt. Vooral ouderen en zieken krijgen extra aandacht, omdat ze broos zijn. Diezelfde geest van liefde zie ik ook wanneer er rampen gebeuren. Bij de zware overstromingen in Wallonië in 2021 werd er meteen hulp geboden: voedsel, kleding, huisvesting maar ook emotionele en geestelijke steun. Niemand is daartoe verplicht, alles gebeurt vrijwillig. Maar ik heb zelf ervaren dat Jehovah’s Getuigen niet wachten om te helpen – we staan er onmiddellijk.

Wij worden goed geïnformeerd hoe we ons op een mogelijke **ramp** kunnen voorbereiden. Ik heb zelf al meer dan 20 jaar een noodpakket klaarstaan,

genoeg om drie maanden te overleven. Op basis van een suggestielijst heb ik dit samengesteld. Het bevat o.a. voeding, kledij, verzorgingsartikelen, een EHBO-kit en ook belangrijke adressen. Het is geen verplichting, maar onze organisatie moedigt ons sterk aan om zo'n voorzorg te nemen.

De Bijbel leert ons dat we geen **bloed** tot ons mogen nemen. Daarom kan ik als christen geen bloed of de hoofdbestanddelen ervan accepteren, niet in voedsel en ook niet in een transfusie. Voor ons is bloed heilig. Tegelijk wil ik de best mogelijke zorg voor mijn gezin en voor mezelf. Bij gezondheidsproblemen zoeken wij steeds bekwame artsen die medische en chirurgische zorg kunnen bieden zonder bloed. Mijn dochter is geboren met spina bifida en onderging onmiddellijk na de geboorte een zware en langdurige operatie. Die behandeling verliep volledig zonder bloedtransfusie. In overleg met de artsen kozen we voor alternatieve methodes. Niemand wordt daardoor aan zijn lot overgelaten, het is een gewetenszaak. Ik heb zelf verschillende operaties ondergaan en ben in AZ Jan Palfijn en in AZ Maria Middelares te Gent alsook in AZ Sint-Vincentius te Deinze met de beste zorgen behandeld. Vandaag zijn er wereldwijd steeds meer artsen die bloedbesparende technieken gebruiken en zelfs complexe operaties uitvoeren zonder bloed.

Abortus is een ingewikkelde kwestie. De Bijbel spreekt er niet expliciet over, maar uit veel passages blijkt hoe God denkt over een mensenleven, ook dat van een ongeboren kind. Het leven is heilig en een geschenk van God. Elk leven is kostbaar. Wie opzettelijk een einde maakt aan het leven van een ongeboren kind, pleegt moord. Mocht mijn dochter ooit zo'n beslissing nemen, dan zal ik haar natuurlijk nooit verstoten, want zij blijft altijd mijn kind.

Ik hoefde niet per se te huwen met iemand die ook Getuige is, maar ik ben blij dat ik dat deed, omdat we zo samen een leven konden delen in geloof en waarden.

We laten onze kijk op het **huwelijk** en **echtscheiding** bepalen door wat erover in de Bijbel

staat. God heeft het huwelijk bedoeld als een blijvende verbintenis tussen een man en een vrouw. Volgens de Bijbel is seksuele immoraliteit de enige grond voor echtscheiding. Ik hoor soms dat mensen denken dat Getuigen van Jehova verplicht een deel van hun loon aan de organisatie moeten afstaan, maar dat is een fabel. Wij geven vrijwillig, uit ons hart. Wij vieren geen verjaardagen, omdat wij ons leven willen richten op God en niet op onszelf.

Overal ter wereld komen de Jehova's getuigen samen in onze **Koninkrijkszalen**. In België zijn dat er ongeveer 300. Voor mij zijn die samenkomsten echt hoogtepunten. Twee keer per week, op donderdag- en zaterdagavond, volg ik de bijeenkomsten van de Koninkrijkzaal in de Spellewerkstraat in Gent. Door mijn gezondheid kan ik er soms niet fysiek bij zijn, maar gelukkig kan ik de programma's online volgen. We openen altijd samen de Bijbel en ontdekken hoe we de praktische raad erin kunnen toepassen in ons dagelijks leven. Vooraf krijgen we een programma en tijdens de samenkomsten geven verschillende broeders en zusters heel interessante presentaties. Die gaan bijvoorbeeld over hoe we elkaar kunnen steunen in tijden van ziekte, hoe we echte samenhorigheid kunnen ervaren of hoe we iemand die neerslachtig is weer kunnen opbeuren. Dat maakt dat ik telkens opnieuw moed en energie haal uit wat ik leer.

Wij hebben twee hoofdpublicaties die wereldwijd verschijnen: De Wachttoren en Ontwaakt!. Die tijdschriften worden in honderden talen uitgegeven, zelfs in gebarentaal. Je kan ze downloaden via onze website www.jw.org/nl.

Binnen een gemeente of stad worden wij ingedeeld in verschillende **groepen op basis van verantwoordelijkheden.** De ouderlingen geven geestelijke leiding en zorgen voor de Broeders en Zusters. *Dienstopzieners* helpen hen met praktische dingen en organiseren activiteiten. De meeste *broeders en zusters* doen mee aan de prediking en Bijbelstudies, en velen helpen vrijwillig bij bijeenkomsten of kinderactiviteiten. Zo draagt iedereen op zijn eigen manier bij aan het welzijn van de gemeente. Onze eenheid is bijzonder. Zelf bezoek ik zo'n drie keer per maand de Hansbeekse geloofsgenoten die in een woonzorgcentrum of het zieken-huis verblijven. We praten over het leven of de Bijbel en bidden samen. Verschillende broeders brengen mij daar naartoe want ik rij steeds minder met de auto.

Deze zomer gingen er twee internationale congressen van de Getuigen van Jehova door in Flanders Expo te Gent. Samen was dat goed voor 30.000 bezoekers uit verschillende landen. Je kon er luisteren naar toespraken over de toestand in de wereld en er waren bemoedigende lezingen die aansporen om door te gaan met onze boodschap. Ook werden er nieuwe discipelen gedoopt.

Wij streven naar vrede. Het is jammer dat er zoveel oorlog is en dat mensen vaak alleen aan zichzelf denken. Zelf ben ik chronisch ziek, maar ik put hoop en moed uit onze **vreugdevolle waarden** en vooral uit hetgeen Jezus zegt namelijk dat we onze naasten moeten liefhebben zoals onszelf….

Artikels of andere bijdragen (bv. lezersbrieven) moeten binnen zijn bij de redactie

vóór 20 oktober 2025, via redactie@vlakaf.be

Hansbeeks gevogelte

Marc Van Doorselaer is een trouwe fotograaf: regelmatig stuurt hij een foto door van een gespotte vogel in zijn tuin of in de buurt. Een van de laatste foto's liet een staartmeesje zien.

Zoals de naam al laat vermoeden, gaat het hier om een lid van de uitgebreide mezenfamilie: de koolmees en pimpelmees zijn de meest gekende meesjes. Iedere voederplank heeft ze als bezoeker in de winter. Staartmeesjes komen ook regelmatig langs. Met dat verschil dat ze nooit alleen komen. Vanaf het najaar tot diep in de winter blijven de jongen van het laatste nest samen met de ouders. Dat maakt dat wie ze op bezoek krijgt snel de tel verliest. Zijn het er 5, 6, 7 of 10? Zenuwachtig vliegen ze op en af rond het vogeleten. Net als je denkt dat je het weet, vliegt het ganse zootje op en kun je opnieuw beginnen tellen! Staartmeesjes zijn iets kleiner dan een koolmees. Dat maken ze ruimschoots goed met hun lange staart waarmee ze behendig door de struiken manoeuvreren.
Meestal hoor ik ze eerder dan ik ze zie: een hoge sisisi, afgewisseld met een goed herkenbaar tsirrrr-tsirrr verraadt hun aanwezigheid voor wie goed luistert. Bij onraad klinkt een luider tsjk tsjk, waarop de ganse bende er vandoor gaat.

Staartmeesjes komen algemeen voor in Vlaanderen. Parken, tuinen, bosjes, alleenstaande coniferen, het maakt ze allemaal niet uit. In tegenstelling tot de andere mezensoorten broeden ze niet in een nestkastje.

Staartmeesjes maken in de nok van een tak een gesloten bolvormig nestje, met een ingang langszij. Dat nestje is een waar kunstwerkje: als bouwmateriaal gebruiken ze spinrag, mos, veertjes, boombast, kunstig verweven en langs binnen bekleed met donsveertjes en korstmos. Vandaar de volksnaam in het Zuiden van Frankrijk: "débassaire" of sokkenmaker!
Er kunnen wel 10 eitjes gelegd worden. Eenmaal de jongen wat groter worden, is het een heel gedoe om al die lange staartjes in het nestje te doen passen! Soms doorboort een staartje gewoon het nest en moeten de ouders de nodige herstelwerken uitvoeren.

Net als bij veel andere soorten worden onze meesjes in de winter vergezeld door lotgenoten uit Noord-Europa. Heel zelden zit daar een variant bij met een wit kopje, de witkopstaartmees. Op de voederplank zijn ze verzot op kaas. Die verslaving werd ze vroeger noodlottig: kaas was het lokmiddel bij uitstek om staartmeesjes te vangen. En gezien ze in de winter in familieverband rondvlogen, belandden zo ganse staartmeesfamilies in de kookpot…Gelukkig is dit vandaag niet meer het geval en kunnen we genieten van hun gezellig tsjirrr tsjirrr in de tuin.

Peter De Groote

Zie je een interessante vogel?

Neem een foto, en stuur die door naar Peter! (peter.degroote@icloud.com)

Een nieuw plein

Stad Deinze is bezig met de omgeving van het Cultuurhuis. Er wordt een nieuwe groene verbinding gemaakt tussen het park van het Cultuurhuis en het Cluyseplein in de Doornbosstraat.

Op een avond in augustus werden de plannen voorgesteld aan de wijkbewoners. Dat gebeurde op het plein in de Doornbosstraat. Burgemeester Rutger De Reu verwelkomde een 30-tal aanwezigen. Schepenen Johan Cornelis en Sofie D'hondt vergezelden hem, samen met 3 medewerkers van de dienst Omgeving. De burgemeester benadrukte dat het om een plan gaat en dat kritiek en voorstellen van de wijkbewoners zeker welkom zijn. De uitvoeringswerken waren toen al wel begonnen.

Het plan:
- er komt een bredere doorkijk tussen park en Cluysewijk (hagen worden verwijderd)
- het verkeer rijdt niet meer helemaal rond het Cluyseplein.
- de 2 petanquepleinen verhuizen naar het Cluyseplein.

Dat er een bredere doorgang komt tussen Cultuurhuispark en Cluyseplein vonden de aanwezigen een goede zaak. Het huidige pad is te smal en de zichtbaarheid voor fietsers en voetgangers is er momenteel gering. Alleen hopen veel mensen dat er geen bromfietsers meer door het park mogen. Die zorgen voor gevaarlijke situaties. Er was al eens een ongeval waarbij een buurtbewoner gekwetst werd.

Een andere vraag was: Hoe moeten auto's, vrachtwagens en brandweer circuleren als het straatasfalt wordt opgebroken in de hoek dichtbij het park, aan de woningen nrs. 60-62 en 73-75? Het antwoord is dat daar een manoeuvreerzone komt met beton, grasdallen en grindgazon zodat iedereen een omkeerbeweging kan maken en de brandweer er kan over rijden.

Velen vroegen zich af waarom de petanquepleinen moeten verhuizen. Het kost geld en de huidige plek is leuk en beter dan terecht te komen op het Cluyseplein. Daar spelen kinderen voetbal of gebruiken ze de speeltuigen. De Stad antwoordt dat in het park beschermde bomen staan. Er mogen dus geen activiteiten meer plaatsvinden. De petanquepleinen zorgen voor teveel verharding en liggen te dicht bij de wortels van de bomen. Er zal onderzocht worden of de petanquepleinen toch niet in het park kunnen blijven, bv. in de hoek, waar vroeger de kiosk stond. *We stellen nu ter plekke vast dat de petanquebanen aan de noordzijde van het park zijn gekomen, waar vroeger loodsen stonden*.

Het park zelf krijgt een nieuwe groenaanleg met verschillende grassen en bloembollen. Op het Cluyseplein worden bomen bij geplant. Het voetbalveldje en de speeltuigen blijven. Een laatste vraag: Zal er nog wel een grote open ruimte in het dorpscentrum overblijven? Want op het stationsplein is niet zoveel plaats en tijdens det kermis is het al goed gevuld. Het kerkplein laat niet veel plaats meer voor gemeenschapsactiviteiten. Denken we maar aan de Schietspoelenworp. De koer van de oude jongensschool? Daar organiseert feestcomité 't Verzetje zijn kermisactiviteiten maar de koer wordt wellicht samen met de gemeentezaal en het vroegere schoolgebouw verkocht. Waar kan dan nog ergens een dorpsfeest worden georganiseerd of een grote feesttent geplaatst worden?

Volgens de Stad blijft op het 'Cluyseplein' genoeg ruimte. Ook wordt er aan gedacht om aansluitend aan het Cultuurhuispark voldoende open ruimte te behouden in de geplande nieuwe verkaveling van Volkshaard – nu Dimensa Woonmaatschappij. Die gronden sluiten aan bij de Cluysewijk.

Dorpsraad

www.afrit12hansbeke.be.

Meer info over de omgevingsaanleg Doornbosstraat (voor wie bereid is goed te zoeken!) : www.goedgezegd.deinze.be

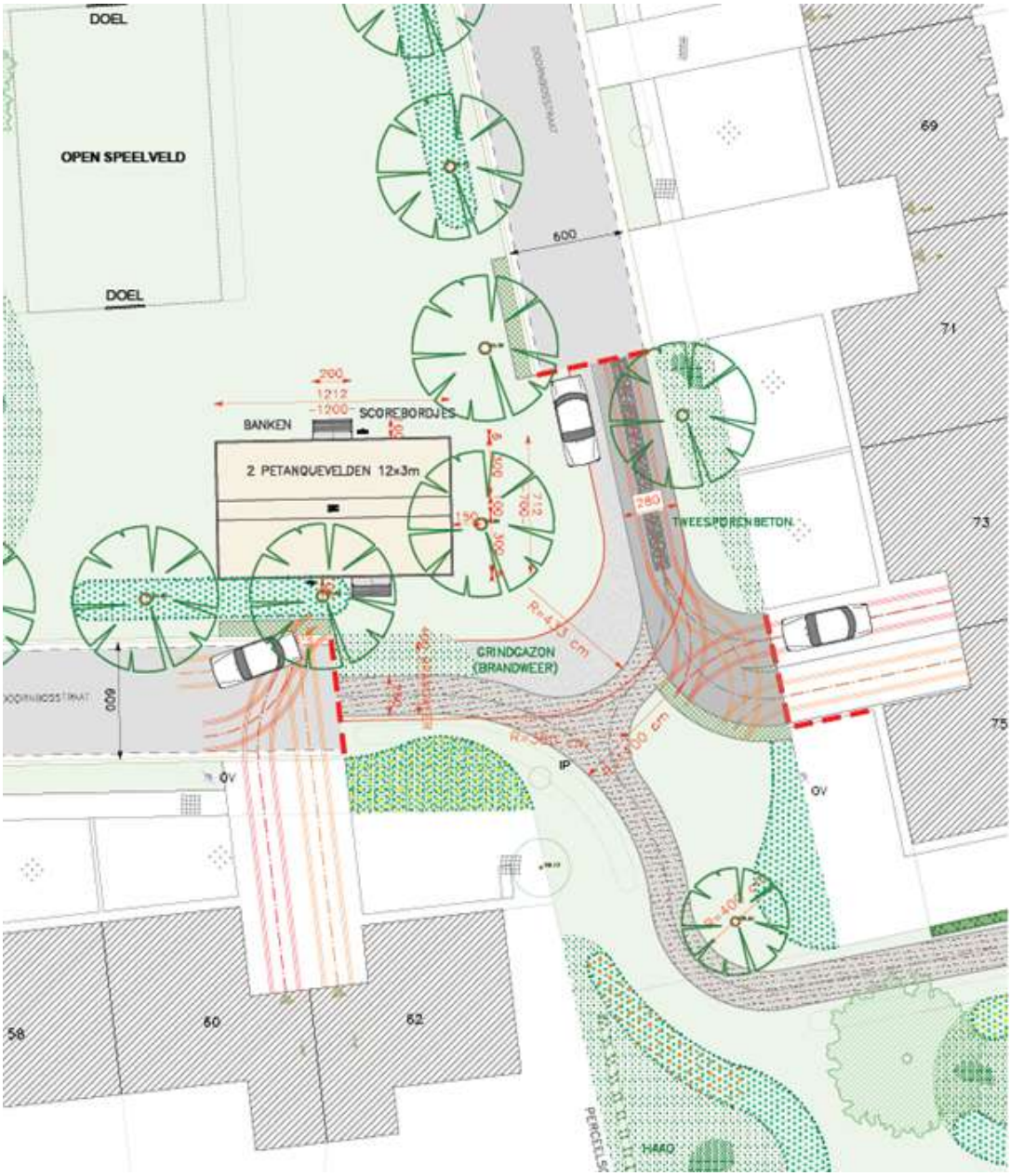

Afrit 12 dorpsraad Hansbeke wil de Hansbekenaren een stem geven voor alles wat hun dorp aanbelangt. Als dorpsraad hebben wij regelmatig overleg met de diensten van Stad Deinze. We proberen telkens om zowel problemen van algemeen belang te signaleren als om oplossingen te bedenken. Af en toe kunnen we ook suggesties doen. We roepen alle Hansbekenaren op om ons hun vragen en suggesties mee te delen via info@afrit12hansbeke.be. Volg ons op facebook en zie ook www.afrit12hansbeke.be

De Mythe in het Cultuurhuis

Misschien valt het septembernummer van Vlakaf te laat in je brievenbus. Maar als je kan, rep je naar het pas geopende Cultuurhuis.

Ter gelegenheid van Open Monumentendag op 14 september kan je er een dorpswandeling of fietstocht starten van 10.00 u. tot 18.00 u. Er is zeker veel moois te zien en te ontdekken. Je kan vanaf die dag ook het pas geopende Cultuurhuis bezoeken. Het vroegere gemeentehuis van Hansbeke is helemaal gerenoveerd en uitgebreid met een hedendaagse gemeenschapszaal. Binnen toont Hansbeke zich op een bijzondere manier: In een boek en met een expo.

Je kan ook de Melkerij, Arscene, de kerk, Cruydt en de Duiventoren in de Warandestraat bezoeken. Net als in het Cultuurhuis zijn daar gidsen van 10 tot 18 uur.

De expo
Nog tot en met kermismaandag 13 oktober kan de expo bezocht worden in het Cultuurhuis. “De Mythe van Hansbeke – 50 jaar kunstenaarskolonie in Hansbeke” toont kunstwerken, foto’s en films van de kunstenaars die in de jaren ’70 neerstreken in Hansbeke.

Het boek
Het boek “De Mythe van Hansbeke – 50 jaar kunstenaarskolonie 1975 - 2025” is niet alleen een catalogus van de geëxposeerde werken. Het is vooral een boek met verhalen en veel foto’s. Je leest er over de rol van Graaf de Bousies in het leven van de kunstenaars, over de brand in het kasteel en over de bronsgieterij in de Melkerijstraat. Maar ook over alle andere plaatsen in Hansbeke waar de kunstenaars verbleven. 160 pagina’s Hansbeke in kleur!

De tentoonstelling is gratis.
Onze boodschap: koop het boek.

Het vroegere “Rattenkasteel” - © Juul Vandevelde, Liberas

“De Mythe van Hansbeke – 50 jaar kunstenaarskolonie in Hansbeke” is een initiatief van Koen Degroote, Erfgoedvereniging het Land van Nevele, Afrit12 dorpsraad Hansbeke en de Hansbeekse dorpskrant Vlakaf. Het geniet de steun van Stad Deinze, Cultuurregio Leie en Schelde, NV Diepensteyn, Titeca Pro Accountants & Experts.
De tentoonstelling loopt nog tot en met kermismaandag 13 oktober 2025.

Gratis te bezoeken.
Open van donderdag tot zondag van 11.00 u. tot 17.00 u.
Graag een gids? Contacteer Koen Degroote - 0493 81 23 71 - koen.deflandrien@gmail.com

Silly Sirene

Sarah Pecceu

Wellekomn in Ansbeke

Ze komen uit een naburig dorp of verhuisden uit een grote stad. Ze zijn al wat ouder of nog heel jong. Ze huren een huis, renoveerden er één, of bouwden een nieuw.
Allemaal hebben ze hetzelfde gemeen: Hansbeke werd hun nieuwe thuis.
Wonen ze graag in ons dorp? Kozen ze heel bewust voor Hansbeke of was het een toevalstreffer? Willen ze hier lang blijven, of is Hansbeke een tijdelijke halte in de treinreis van het leven?
Wellekomn in Ansbeke, nieuwe inwoners!

Op een mooie augustusavond mogen we aanbellen in het huis vlak naast frituur 't Routje. In de Zandestraat 1 woont sinds eind april Sarah Pecceu met haar zoontje Finn (4 jaar). Sarah's tongval kan niet verstoppen dat haar roots in de Westhoek liggen: ze groeide op in Langemark, studeerde ergotherapie aan de Arteveldehogeschool in Gent en woonde en werkte daarna vele jaren in Brugge in een voorziening. In die periode maakte ze ook enkele zeer lange, verre reizen. Zo trok ze zeven maanden met de rugzak door Zuid-Oost-Azië, Australië, Nieuw-Zeeland en Amerika. Ook ging ze een jaar (in 2015) met Workaway naar Peru, Zuid-Korea, Taiwan, de VS, Nepal en China. Met Workaway werk je enkele uren per dag, en krijg je in ruil kost en inwoon. Sarah deed werk op boerderijen, hielp in hotels, in een bakkerij, enz…

Terugkeren naar Brugge was lastig: ze was het stadsleven echt moe, en wilde meer natuur om zich heen. Daarom kocht ze een yurt. Dat is een traditionele ronde tent die al eeuwenlang door nomadische volkeren in Azië gebruikt wordt. Ze zocht en vond een prachtig plekje voor haar yurt in de bossen rond Wingene. Toen ze haar (intussen ex-) man leerde kennen, kochten ze samen een huis in Poesele. De yurt kreeg daar ook een plaatsje en gaf vele bezoekers onderdak. Zelfs in de winter kon het in de tent erg warm en gezellig zijn, iemand overwinterde er zelfs!

Toen de relatie met de papa van Finn afsprong, zocht Sarah een plek om te wonen ergens op de spoorlijn tussen Brugge en Gent. Het toeval wil dat ze weleens gezegd had "Hansbeke is toch echt een mooi dorp". Dus toen ze het huis naast frituur 't Routje te koop zag staan, moest ze niet lang twijfelen. Er was en is wel nog wat werk aan, vooral energetisch moet de woning gerenoveerd worden. Maar Sarah weet van aanpakken, dat is snel duidelijk. Samen met een aannemer kon ze al een muur uitbreken, zodat de keuken nu baadt in het licht. Ook in de tuin deed ze al veel werk. Een stuk van het gazon toverde ze om in een moestuin, en met restjes hout knutselde ze een zandbak voor haar zoontje Finn.

De ligging van dit huis is ook perfect voor het woon-werk verkeer van Sarah: ze neemt elke dag de trein richting Brugge want ze werkt ondertussen al een aantal jaar in Oostkamp, in de inclusieve lunchbar "Kadet". Dit is een initiatief van De Kade vzw. Personen met een beperking werken er in de keuken en helpen met de bediening. Het is niet alleen een sociaal project, het is er gewoon ook écht lekker, vertelt Sarah. Ze ontvangen er soms zelfs toeristen die via google op zoek zijn naar een leuk plekje om te gaan lunchen. Ook gewone Oostkampenaars komen er graag 's middags eten. Het doet ons al dromen van een gelijkaardig project in Hansbeke! Want net als Hansbeke, is Oostkamp ook een heel gezellige, warme gemeente, zegt Sarah. Over eten gesproken: Sarah is niet alleen fan van de keuken op haar werk, ze gaat ook wel heel graag eens een frietje eten in 't Routje. Als je daar maar een tiental stappen voor hoeft te zetten is dat natuurlijk mooi meegenomen.

Heel veel tijd voor hobby's is er niet meer, maar Sarah houdt wel heel erg van dansen. Vooral boombal-dansen vindt ze heerlijk. Dat is heel laagdrempelig samen dansen op (live) folkmuziek. Ze is blij met het cultuuraanbod dat er in Hansbeke is. Arscene kent ze al van in de tijd dat ze nog in Poesele woonde, en hoe het nieuwe cultuurhuis er uit zal zien, maakt haar ook wel erg benieuwd. We zijn met velen die daar reikhalzend naar uitkijken! Een andere droom van Sarah is een eigen camperbusje te hebben. Ze zou haar auto – die ze toch heel weinig nodig heeft, heel graag vervangen door zo'n busje waarmee ze heel snel en vrij erop uit kan trekken. Zomaar kunnen vertrekken en je geen

zorgen moeten maken over waar je de nacht zal doorbrengen, lijkt haar een heerlijke manier van reizen.

Maar eerst nog wat genieten van haar kersverse huis. Sarah is trouwens één van de Hansbekenaren die wél blij is met de geluidsmuren langs de spoorlijn. Zonder die muren, had ze dit huis wellicht niet gekocht. Nu storen de treinen haar totaal niet, en ook haar bezoekers zijn verbaasd hoe weinig last je in de tuin hebt van de treinen.

Ze maakte intussen al kennis met enkele buren en collega-treinreizigers, en voelde zich hier al erg warm onthaald. Ook op straat zegt Sarah (eigenlijk altijd en overal) graag goeiedag tegen de mensen. Merken dat iedereen in Hansbeke dat hier ook doet en heel normaal vindt, vond ze een heel fijne ontdekking.

Net zoals vele Hansbekenaren op straat al deden, willen wij op onze beurt Sarah dan ook van harte Wellekomn in Ansbeke wensen!

LACHPAUZE

Twee vogels zitten in een nest.
Zegt de één tegen de ander: 'Lekker windje, hé?'
Zegt de ander: 'Zal ik er nog ééntje laten?!'

MIEL (10J) UIT DE KERKAKKERSTRAAT

Sporha

BBC Wille Hansbeke start competitie met enige vraagtekens

Als je dit leest is de competitie in de derde klasse van het heren basketbal (officieel TDM1) al van start gegaan met de uitmatch op Esneux. Voor BBC Wille Hansbeke dat nu al met blessures worstelt, wordt het een start waarbij vraagtekens staan! Na de bekermatch tegen Oostkamp hadden we ook een gesprek met Stef Gyssels. Hoe gaat het met hem daar in West-Vlaanderen?

Hansbeke sterker in de breedte!

Niemand kan ontkennen dat Hansbeke de transferperiode afrondde met enkele sterke nieuwkomers. Zo is Janik Van Impe, die overkwam van Black Boys Erpe-Mere, een schutter met vele kwaliteiten. En guard Tano Lobman is niet toevallig de speler die een zwaar aandeel had in de onverwachte promotie van Sgolba Aalter naar eerste landelijke. Bengt Ingelbrecht lijkt een grote belofte en ook Harm Loontiens staat hoog aangeschreven bij insiders. Jammer genoeg sukkelt deze laatste momenteel met een, waarschijnlijk niet al te ernstige, blessure. Sowieso is zijn aantreden in het begin van de competitie op zijn zachtst uitgedrukt niet optimaal. Erger is het gesteld met Janik Van Impe die een operatie moet ondergaan en nu al zeker minstens drie maanden langs de kant moet blijven. Neem daarbij dat ook Tano Lobman en Gauthier Colpaert sukkelen met kwaaltjes en je beseft dat het straks puzzelen wordt voor coach Bart Inghelbrecht.

Halfslachtige campagne in beker van België

Hansbeke startte desalniettemin met een schitterende 92-88 zege in hun poule van de beker van België thuis tegen tweedeklasser Woluwe. De aldus opgebouwde bonus werd echter verkwanseld op Andenne (75-73) en op topploeg in tweede Guco Lier ging een gehalveerde ploeg zoals verwacht met 105-60 zwaar kopje onder. Dat er tegen een onvolledig Oostkamp (4 basisspelers opgeëist door jeugdtornooi van eerste klasser BCO) gewonnen werd (78-61) na een lauwe match kon het leed niet verzachten. Een halfslachtige campagne heet zoiets! Lichtpunten in de laatste match tegen Oostkamp waren de glansprestaties van Cedric Van Den Berghe (double double met 14 rebounds en 12 punten) en de 9 op 11 offensief van Tim Bruyneel.

Hoe sterk wordt dit Hansbeke dan? Het lijkt dat de ploeg sterker staat in de breedte dan vorig seizoen, waar het allemaal nogal veel draaide rond de naar Gentson verkaste superster Robin Spaens. Als iedereen fit is -en daar wringt mogelijk het schoentje- is dit een sterk Hansbeke dat in staat zal zijn om mooi en efficiënt basketbal neer te zetten en dat op zijn minst opnieuw het behoud zal verzekeren op dit zeer hoge niveau.

De eerste thuismatch is op 14 september en wordt een zware test tegen topploeg Phantoms Boom. Supporters op post!

Dirk Batts Claeys terug in Hansbeke!

En wat met de B-ploeg in tweede provinciale? Het wordt een moeilijk seizoen en het zal knokken worden om erin te blijven. Positief is alvast dat oudgediende Dirk Batts Claeys als coach terug op het oude nest is geland. De man die als speler in eerste klasse aantrad bij Gent is met zijn onnoemelijk rijke ervaring een meerwaarde. Kan hij de ploeg op sleeptouw nemen? Het wordt alvast opnieuw een boeiende competitie!

En wat met Stef Gyssels?

Tot slot hadden we ook een korte babbel met rasechte Hansbekenaar Stef Gyssels toen die met zijn ploeg Oostkamp te gast was in de Hansbeekse thuishaven. De leerkracht LO start dit jaar zijn loopbaan aan de Henleykaai in Gent. Professioneel gaat het hem dus voor de wind. En hoe zit het met de basketplannen? Eindigt zijn carrière in West-Vlaanderen? "Ik ben niet echt bezig met enige doorgedreven planning", aldus Stef. "Ik leef mijn leventje en ben heel blij dat ik basketbal kan spelen. Uiteraard droom ik er ergens wel van om ooit een kans te krijgen in tweede klasse en daar een gevestigde waarde te worden maar we zien wel. Ik zit voorlopig goed in Oostkamp. We eindigden vorig seizoen heel sterk en uit de voorbereiding bleek dat we daarop goed aan het verder bouwen zijn. Vorig jaar haalden we net de play-offs niet en het zou leuk zijn als zoiets dit jaar wel lukt. Als we compleet staan, is het niet makkelijk spelen tegen ons want we hebben een sterke ploeg. Of ik net als mijn zus Louise (roeister actief aan universiteit in LA) niet droom van een carrière in de NCAA? Het klopt dat daar nu voor basketballers heel veel geld te rapen

valt (weddes in college variëren tussen 1 en 2 miljoen op jaarbasis, red.) maar, nogmaals, daar denk ik niet aan. Ik ben heel tevreden zoals alles nu loopt. Afgelopen week gaf ik mijn eerste lesuren LO in het eerste en tweede middelbaar aan de Henleykaai. Mijn leerlingen zijn superlieve kinderen. Het viel echt allemaal geweldig mee." Het wordt dus duidelijk een boeiend jaar voor Stef en dit zowel op sportief als op professioneel vlak. We wensen hem veel succes toe!

Bij Voetbal Hansbeke gonst het van de energie. Het nieuwe seizoen is begonnen. Maar het mooiste nieuws? **Onze club groeit als nooit tevoren.**

Steeds meer jeugdspelers

Waar we enkele jaren geleden nog een handvol jeugdploegen hadden, hebben we maar liefst **8 jeugdploegen** – een enorm succes.
"Onze jeugdwerking is het kloppend hart van de club," vertelt het bestuur. "We willen een warme en veilige plek bieden waar kinderen plezier beleven en zich stap voor stap kunnen ontwikkelen – ongeacht hun niveau of ambitie."

Dames én heren op provinciaal niveau

Niet alleen de jeugdwerking bloeit, ook bij de seniors zit de club in de lift.
Onze **damesploeg** speelt dit seizoen in 2de Provinciale, terwijl onze **herenploegen** uitkomen in 3de en 4de Provinciale.
De dames trekken bovendien steeds meer meisjes en vrouwen aan om te komen voetballen.
Daarom starten we dit jaar ook met een **recreatieve tweede damesploeg**, ideaal voor wie graag speelt zonder prestatiedruk.
"Het is fantastisch om te zien hoe het damesvoetbal groeit in Hansbeke," zegt een trotse coach. "We willen laten zien dat voetbal écht een sport is voor iedereen."

G-voetbal: sportplezier zonder grenzen

Een absolute primeur dit jaar is de opstart van G-voetbal, voor volwassenen.
G-voetbal richt zich tot spelers met een beperking, met als belangrijkste doel: **plezier en samenhorigheid.**
De eerste trainingen waren een succes.
"Iedereen verdient de kans om te voetballen," klinkt het. "We zijn ontzettend blij dat we dit kunnen aanbieden en hopen zo nieuwe spelers en hun families te verwelkomen in onze club."

Een club die verbindt

Met jeugdploegen, dames- en herenvoetbal, en nu ook G-voetbal, is Voetbal Hansbeke meer dan ooit **een club waar iedereen een thuis vindt** – of je nu speler, supporter of vrijwilliger bent.
Het bestuur kijkt met veel enthousiasme vooruit naar het nieuwe seizoen:
"Voetbal brengt mensen samen, en dat voelen we hier elke dag. Onze droom is om verder te groeien, maar altijd met dezelfde warme dorpssfeer."

Kom ons aanmoedigen!

De eerste officiële wedstrijden zijn gespeeld, kom zeker eens langs op je favoriete ploeg aan het werk te zien.
Meer info vind je op onze social media of gewoon langs het veld – iedereen is welkom!

Het bestuur van Voetbal Hansbeke
Jan, Jo, Iris, Celien, Karel, Willy, Jozef, Franky, Wim

Rita Verhelst

Tachtigers

Op zekere leeftijd heeft iemand heel wat te vertellen over het leven. Onze tachtigers zijn geboren tijdens de Tweede Wereldoorlog, maar daar weten ze niet veel meer van. Ze hebben hard moeten werken om er te komen en iets meer luxe te verwerven dan hun ouders. Vandaag leven ze in een wereld waar de veilige bescherming van de eigen cultuur lijkt weg te smelten, onomkeerbaar. Ze vertellen over een tijd met de komst van televisie, computer, gsm, internet, en druk autoverkeer. Van hun verhaal willen we een blijvende getuigenis maken. In de lijn van de grote literatuurstroming op het einde van de 19de eeuw, zetten zij hun getuigenis op papier.

Rita verhuisde in mei vorig jaar van de Reibroekstraat naar Veilige Have in Aalter, ruim een jaar geleden. Op een van de vele warme augustusdagen bellen we aan in Zilverberk 19. Rita zit te bladeren in haar fotoalbums en verwacht ons.

Mijn eerste thuis was in de Heirenthoek

Mijn vader Gerard Verhelst kwam uit een landbouwersgezin dat woonde op de hoek van de Reibroekstraat en de Kippendonkstraat. Zijn oudste broer, Camiel, bleef later op de boerderij. Vader was de jongste en toen hij trouwde met Gaby Callens gingen ze in de Landegemse Heirenthoek wonen. Daar werden de kinderen geboren. Eerst Agnes die naar Latem trok, dan Elva die naar Evergem-Belzele verhuisde en dan ik op 5 juli 1944. Na de drie dochters kwam zoon Eli in 1950. Ik reed per fiets naar de meisjesschool aan het klooster in Hansbeke. In de kleuterschool was zuster Idonie een echt moedertje. Ze was klein van gestalte, alle kleuters werden al snel groter dan haar (*lacht*). Eli was nog klein toen we naar Hansbekedorp verhuisden, rechtover de kerk, nummer 22. Het huis was eigendom van Leon Van Driessche. Hij was in het leger en schreef over de geschiedenis van Hansbeke. Later hebben Bart Huys en Tania Claeys het huis kunnen kopen van zijn dochter. Nu woonden we vlakbij de school, dat was wel veel gemakkelijker.

Vader en moeder hielden er een winkel, één van de vele in Hansbekedorp. Links was de klerenwinkel, rechts de kruidenierswaren. Vader deed de baan: hij leurde rond per fiets met kleren, vooral overalls en ondergoed. Moeder deed het huishouden en de winkel.

Bijna naar Frankrijk….

Na mijn plechtige communie ging ik nog twee jaar naar school in Aalter. Vader had een broer, Cyriel, die uitgeweken was naar Frankrijk om te boeren. Voor een trouwfeest ging de familie nog wel over en weer. In feite was vader ook graag naar Frankrijk getrokken maar moeder had heimwee en wou niet

mee. Ikzelf ben als 14-jarige een half jaar in Clion-sur-Indre gebleven na zo'n trouwfeest.

Ik zat daar op meer dan 600 km van Hansbeke. Ik moest er vooral koe-wachter zijn, met twee honden. Ik ging er zelfs een paar weken naar school. Dat was een goede oefening om Frans te leren. Uiteindelijk kwam ik ook terug naar België. Vader was een echte levensgenieter, hij hield van trouw-feesten, van zingen op de Vlaamse kermis of een vrij podium. Hij was dé man om er de *leute* in te houden. Natuurlijk kwamen daar aangebrande moppen bij, die de kinderen niet mochten horen.

Na mijn schooltijd hielp ik mee in de winkel. Op maandag reed ik rond in Hansbeke om bestellingen op te nemen. Op dinsdag pakte ik alles in dozen in en op woensdag voerde ik uit met de auto, van zodra ik mocht rijden. Ik wisselde af om de veertien dagen, ofwel naar de kant van de vaart, ofwel naar de kant van de autostrade.

Een eigen gezin

Halfweg de jaren '60 trok ik eens óver de autostrade naar de Sinksenkermis in Nevele, samen met Rosa Union. Op tweede Sinksendag. ontmoette ik er Emiel Lootens uit Drongen. Iedereen noemde hem Miel of Miele. Hij was één jaar ouder dan ik. Van het een kwam het ander en we zijn getrouwd in 1966. Miel werkte op de depannagedienst van Scania vrachtwagens in Sint-Denijs-Westrem. We gingen er wonen in een huis langs de spoorweg.

Hier werden onze dochters geboren: Veronique in 1968, Nancy in 1970. Toen de kinderen groter werden zijn we naar Hansbeke verhuisd. We konden grond kopen van Maria Lootens en bouwden er een ruime woning.

Veronique woont nu in Jabbeke met Kurt Danneels en is plusmama van Laura. Zij werkt in de transportsector bij Mainfreight in Zwijnaarde als *recruiter* en *project assistant*.

Nancy woont in Bellem rechtover het voetbalplein met haar zoon Djibril Savané. Zijn vader is van Guinee afkomstig. Nancy is maatschappelijk assistent en werkt voor het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) in Gent.

Liefst actieve hobby's

Miel en ik deden veel fietstochten, vooral op zondag. We waren ook actieve leden van een wandelclub. Eerst van de Buitenbeentjes in Landegem, daarna van de Lachende Wandelaars in Aalter. Miel was parkeermeester op de parking en ik stond in de toog. Miel is beginnen dementeren en plots heel fel achteruit gegaan en hierdoor zijn de wandelingen weggevallen. Hij is helaas vorig jaar gestorven in het ziekenhuis van Tielt op 5 mei.

Rita Verhelst

We zijn ook dikwijls op reis geweest. Lange tijd met een campingcar en later in een hotel. We deden veel Europese landen aan, vooral Frankrijk en Noord-Spanje. Soms gingen we samen met mijn familie op een camping, met Agnes en Maurice Claeys in hun caravan en met Eli en zijn vrouw Christine Dewalsche in een tent. Op die reizen met veel plezier hebben we nooit problemen met de auto's gehad. Daar zorgde Miel wel voor! De verste reis die Miel en ik deden was naar Nieuw-Zeeland. Nancy was er naartoe getrokken om bij een boer te werken gedurende een jaar en wij zijn haar daar gaan bezoeken. Dat was heerlijk! Veronique werkte geruime tijd in de toeristische sector. Ze woonde ook in het buitenland en wij gingen haar daar overal bezoeken.

Verder was ik jarenlang lid van het Sint-Pieterszangkoor van dokter Luc Bingé. In de toneelbond Niet Versagen was ik eerst actief als souffleur en stond ik daarna meerdere jaren op het podium. Helpen in de toog deed ik graag. Ik ben ook verspreider geweest van Vlakaf in de Borluutlaan. Eerst deed Nancy dat zes jaar en toen ze het huis verliet, nam ik het over voor meer dan twintig jaar.

We danken onze oud-verspreider voor deze terugblik op haar leven en wensen haar veel wandelgenot toe in Aalter. Daar blijf je fit van!

Kijk in de Leiespiegel

Gemeenteraad 28 augustus 2025

Het verslag van de gemeenteraad van 28 augustus geraakte niet tijdig klaar. Er stond nochtans een belangrijk punt op de agenda: goedkeuring van een subsidie voor de tentoonstelling 'Mythe van Hansbeke' van 5000 euro. Ook vanuit de oppositie werd dit gesteund. Unaniem goedgekeurd dus.

Wie ben ik

Hoe heet je?
Renée Geiregat

Hoe oud ben je?
11

Waar woon je?
Wij wonen in Kouterken.

Wie zijn jouw ouders?
Ik heb één broer, August (8 j).
Mijn mama is Marianne Van Hoe
en mijn papa heet Stéphane Geiregat.

Waar ga je naar school?
Momenteel ga ik naar de Sint-Paulusschool
in Hansbeke. Volgend schooljaar ga ik
misschien naar de Kunsthumaniora
in Brugge, maar dat ligt nog niet vast.
Het kan ook Gent of Aalter worden.

Wat is jouw grootste droom?
Het is mijn grote droom om te dansen
in de opera van Parijs.

Waar ben je fier op?
Ik heb al een paar keer opgetreden in
dansvoorstellingen in het Leietheater,
daar ben ik best trots op.

Waar ben je niet zo handig in?
Precies tekenen is echt geen talent van mij.

Wat wil je zeker eens meemaken?
Ik hoop ooit een puppy te krijgen
en ik wil graag leidster worden in de Chiro.

Waar ontmoet je jouw vrienden?
Met de vrienden van school spreken we af bij
elkaar thuis. Mijn andere vriendinnen zie ik
elke week in de Chiro en in de dansles in Kade.

*Als we je nu naar een plek op de wereld
konden toveren, welke plek zou dat zijn?*
Kerst vieren in Londen omdat
ik heel benieuwd ben naar die stad en
omdat het daar zo mooi is tijdens de Kerstperiode.
Dan zou ik graag heel mijn familie meenemen.

Wat doe je zoal met je zakgeld?
Ik spaar vooral.

Voor welke film blijf je thuis?
Harry Potter en Home Alone vind ik toffe films.

Welke plek in Hansbeke vind je mooi?
Ik hou van het kerkpleintje.

Terugblik

Hansbeke in camouflage: Oldtimers brengen geschiedenis tot leven

Op zondag 29 juni, tijdens de Hansbeekse kermis, kreeg ons dorp een bijzonder schouwspel. Naast het kerkhof stonden geen kermisattracties maar een indrukwekkend gelid van militaire oldtimers. Het was allemaal te danken aan Vrede door Herdenking (zie kader), die bewees dat herdenken niet stoffig hoeft te zijn – al zat er wél wat stof op de banden.

De voertuigen stonden opgesteld alsof ze klaar waren voor een nieuwe missie. De kleinkinderen van de overburen Boone keken met open mond naar de wagens en fluisterden: "Mag je daar écht mee rijden?" – en ja hoor: het publiek kon mee in de colonne! Voor velen een unieke ervaring om Hansbeke en omgeving te doorkruisen in een stukje rijdende geschiedenis.

Het hoogtepunt? De indrukwekkende colonne trok door de dorpsstraten in Deinze. Motoren ronken, witte vlaggen wapperen, en bewoners die zwaaien. Tijdens de rit werd ook halt gehouden aan de kerk van Vinkt, waar een moment van stilte en respect werd ingelast mede dankzij de innemende en professionele gidsbeurt van Alex Dhont.

Wat is Vrede door Herdenking?

Vrede door Herdenking is een initiatief van KNUROO Gent:
"We willen vrede bewerkstelligen door blijvend stil te staan bij herdenkingen. Veel te veel mensen zijn gesneuveld in oorlogen. De gedenkstenen in Vlaanderen zijn blijvende getuigen van deze gruwelijke gebeurtenissen. Daarom stimuleren we jongeren om de herinnering levend te houden, nu en in de toekomst. We mogen het verleden nooit vergeten – uit respect voor wie vrede mogelijk maakte, én om ervoor te zorgen dat het nooit opnieuw gebeurt."

Om dit waar te maken, organiseert Vrede door Herdenking activiteiten zoals deze Oldtimer – Tref – Trip met militaire voertuigen. De opbrengst gaat integraal naar bloemstukken voor herdenkingen in Oost-Vlaanderen, uitgevoerd door leden van KNUROO Gent.

Naast de voertuigen was er ruimte om bij te praten, herinneringen te delen en een lekkere kom soep van de veldkok Jean-Marie (klaargemaakt met de geschonken groenten van Mieke) of een niet-alcoholisch drankje te nuttigen.

Met deze geslaagde dag toont Vrede door Herdenking dat herdenken leeft, en dat de vrijheid van vandaag ook door enkele van deze voertuigen werd bevochten. Een pluim voor de organisatoren Eddy en Dirk en een saluut aan alle eigenaars die hun tijd, passie en brandstof met ons deelden. Ook merci aan hoofdsponsor D'haenens, co-sponsor Comfortlift Orona, en de vele vrijwillige bijdragen zoals onder meer door Serge voor de tent, Chiro Landegem voor de tafels en banken, trompettist Hans, .. en zeker en vast: *we zijn terug paraat in 2026!*

Meer foto's en een prachtige drone-opname van Janten? www.vrededoorherdenking.be

De Neus, de Leugen en de Houten Kop

Naar jaarlijkse traditie bracht Niet Versagen begin september zijn jeugdvoorstelling. Dit keer voor de allerlaatste keer in de vertrouwde gemeentezaal. Het verhaal van “De neus, de leugen & de houten kop” is gebaseerd op de (fictieve) biografie van Carlo Collodi, de auteur van Pinokkio. Het is een schitterende voorstelling geworden. Zeventien jonge acteurs op het podium, die stuk voor stuk op hoog niveau presteren. We waren bijzonder onder de indruk van de erg jonge Lori Gadyne-Sergeant (in de rol van Pico) en van Ada Huysmans (Juf Ana) en Féline Pollet (Mevr. De Kat) en ook Jurre Verleyen (Carlo Collodi) en Wies Brusselman (Mr. De Vos) deden het fantastisch. Maar eigenlijk doen we daarmee onrecht aan alle andere acteurs, want regisseur Ben De Smedt heeft van iedereen een steracteur gemaakt. We vernamen dat de voorbereiding soms bloed, zweet en tranen heeft gekost en dat de generale repetitie niet veelbelovend was, maar daar was tijdens de voorstelling niets van te merken, wel integendeel. We kregen een vlotte en dynamische voorstelling met een sterk verhaal, waarbij we ons geen moment verveelden.

Zoals wel vaker het geval bij Niet Versagen, was de kostumering weer heel geslaagd en goed uitgewerkt, net zoals het decor. Door slim gebruik van gordijnen veranderde het podium in een oogopslag van Italiaanse trattoria naar een vismarkt of naar een schrijversstudio. Vanaf volgende keer dus in het nieuwe Cultuurhuis. De lat ligt alvast hoog! Wie snel is, vindt misschien nog een plaatsje op 12 of 13 september…

Vooruitblik

De **makerspace** in Drongen is het walhalla voor creatievelingen. Op 24 september rijden we er vanuit Hansbeke samen naar toe om te tuften (techniek om tapijt te maken). Alle info bij Regine Van Landtschoote 0486 02 38 35

Donderdagavonden 09/10 en 13/11: **Haak- en breicafé**. Je neemt zelf een haak- en breiproject mee waar je aan bezig bent en of hulp kunt bij gebruiken. Of je leert ter plekke iets maken. Je hoeft niet veel te kunnen. Ervaren en onervaren haaksters en breisters werken samen gezellig aan verschillende projecten. Meer info bij Sabine De Pauw 0473 50 72 95.

Woensdag 20/11: **Spreads en smeersels** met Marleen Van Ooteghem. Meer info bij Nele Bucket 0498 05 49 65

Expo 'De Mythe van Hansbeke' – rondleiding met Koen Degroote
Wat gebeurt er als een rustig, bijna tijdloos dorp de thuisbasis wordt van een buitengewone generatie kunstenaars? De expo 'De Mythe van Hansbeke' in het gloednieuwe Hansbeekse cultuurhuis brengt bijzondere kunstwerken en ongekende geschiedenissen van deze unieke, informele kunstenaarskolonie samen.
Hansbekenaar Koen Degroote is de bedenker er bezieler van de expo en leidt ons rond doorheen 50 jaar artistiek Hansbeke, met een filmcompilatie als afsluiter. Iedereen welkom, ook niet-leden van Femma!
Wanneer: zondag 5 oktober, 10.00 uur tot 12.00 uur
Waar: cultuurhuis Hansbeke, Hansbekedorp 10
Prijs: niet-leden Femma 8 euro, leden Femma 5 euro
Meer info bij Hilde Langeraert 0472 69 62 54

Zaterdag 20 september is het naar jaarlijkse gewoonte de **World Cleanup Day!**
En de Mooimakers van Hansbeke schieten dan uiteraard terug in actie!

Aangezien ons dorp zelf regelmatig proper gemaakt wordt, concentreren we ons op de toegangswegen vanaf 10 uur.
Rond 12:00 komen we dan samen bij de kerk, om iets te nuttigen.
Wie ons een seintje geeft, "krijgt" een toegangsweg toegewezen, de vuilniszakken halen wij daarna wel op.
De gezinnen kunnen dan ondertussen ons dorp proper maken.

Marleen en Hugo

vanooteghemmarleen@hotmail.com
schaeckh55@gmail.com

PLANTJESVERKOOP IN HANSBEKE OP ZATERDAG 20 SEPTEMBER

Op zaterdag 20 sept verkopen vrijwilligers azalea's voor Kom op Tegen Kanker op de parking van Miekes Superetje en Bakker Deolet tijdens de openingsuren.

Koop er een voor je vrouw, je buurman, je oma, je broer, … of gewoon voor jezelf.
En steun hierdoor KOM OP TEGEN KANKER.

Het Plantjesweekend voor Kom op tegen Kanker

We rekenen op een goede opbrengst in ons warme dorp. Alvast dikke merci!

Voor info:
Elsie De Vlieger en Guy Goethals Zandestraat 16, Hansbeke
elsie1devlieger@gmail.com
www.komoptegenkanker.be/plantjesweekend

.....

11.11.11 2025

'Kies voor #menselijkheid' is de kernboodschap.

11.11.11. laat menselijkheid niet los. 60 organisaties uit Vlaanderen en Brussel vechten schouder aan schouder tegen uitbuiting en vóór een toekomst waarin ieder1 telt.

Het **actieprogramma** in het vroegere Nevele heeft drie speerpunten:

- Plaatjes draaien in Jeugdhuis Mixit Landegem vrijdagavond 7 november
- Straatactie in alle deelgemeenten van 8 tot 16 november. Wie in Hansbeke wil meewerken kan Lies Ouvry (0496 52 67 54) of Frank Langeraert (0474 95 19 13) contacteren.
- Optreden van Les Cochons du Monde zaterdagavond 15 november in Arscene Reibroekstraat 37A Hansbeke. Een interview met nieuwkomers Christina uit Ecuador en Nerouz uit Syrië werpt een licht op het campagnethema.

Vooruitblik

Zaterdag 20 september 2025

Howlin' Roaddogs - Midnight Train

Howlin' Roaddogs is een blues/americana band met roots in Deinze. De band, begin deze eeuw opgericht rond Ed De Smul en Björn Van Gompel, viel uiteen in 2009 maar herrees in 2022. Rock, blues en americana maakt van de Howlin' Roaddogs een band die thuishoort op alle podia van blues- tot rock-festivals, bruine kroegen en dorpsfeesten.

Zaterdag 4 oktober 2025

Steven De bruyn & Jasper Hautekiet - Fuzzy Boundaries

Bijna drie jaar geleden sloten harmonicaspeler Steven De bruyn en contrabassist Jasper Hautekiet een bijzonder vreemde periode af met het album 'Aanhou Geraas Maak'. Naast hun vertrouwde harmonica en contrabas breidden ze het klankenpalet deze keer uit met een batterij electronica, analoge synths, en drummachines.

Zaterdag 18 oktober 2025

Jazzamba all stars - Brazilian voyage n°2

Saxofonist John Snauwaert brengt deze keer de Braziliaan Nilson Matta mee naar Arscene. Deze contrabassist werd ooit bekroond met een Grammy Award. In dit project vertrekken ze vanuit de Braziliaanse rootsmuziek en ritmes uit deze rijke cultuur. Percussionist Chris Joris en 'special guest' komt Emilie Mover vervolledigen het podium.

Zaterdag 1 november 2025

Ellen Schoenaerts trio- Het einde van de paradox

Begin 2022 begon Ellen Schoenaerts samen met producer Stef Kamil Carlens en muzikanten Liesa Van Der Aa, Alban Sarens, Ephraim Cielen, Jonas Meersmans aan een album. De plaat - waarop ook vele zuiver instrumentale stukken staan- is live een meeslepende muzikale trip die je meeneemt door verschillende kleuren en periodes in een mensenleven.

Info en reservatie: www.arscene.be

Personalia

Verhuisd
Irené Hallaert en Nadine D'Haenens van Hammestraat 42 naar Lostraat 20 2/M Flat 86, 9880 - Aalter, sinds 21 augustus

Gehuwd
Rembert Notte en Ine Matthijs, met Mo en Lola, Reibroekstraat 34, op 8 november '24 en feest op 5 juli

Geboren
Roxanne De Kesel, dochter van Francis en Evelien Peltijn, zus van Louis, Reibroekstraat 81, op 3 juni
Flor Langeraert, zoon van Juul en Judich Corvelyn, broer van Remi, Reibroekstraat 62, op 10 juli
Ollie Claeys, zoon van Pieterjan en Emilie Moons, Kippendonkstraat 9, op 22 juli

Gestorven
Denise D'hoore, weduwe van Adiel De Keuckelaere († 2023), Warandestraat , ° Hansbeke 12 februari 1931, † Hansbeke 3 augustus
Jacques Paelinck, echtgenoot van Nicole Van Assche, Zandestraat 54, ° Vinderhoute 22 april 1951, † WZC Ons Zomerheem Zomergem 11 augustus
An Mortier, echtgenote van Bart Desnyder, Reibroekstraat 7, ° Gent 10 april 1967, † Hansbeke 14 augustus

50 jaar kloosterzuster
Edith Van Ooteghem, Dambruggestraat 274, 2060 - Antwerpen, ingetreden bij de Kleine Zusters van Nazareth op 15 augustus 1975

70 jaar getrouwd
Roger Van Wassenhove en Paula Onderbeke, Molensteenstraat 7, op 15 augustus

Alle nuttige informatie mag doorgegeven worden aan je verspreider of aan redactie@vlakaf.be.

Puzzel

			5	2				1
	1			7				
	7	4						5
			7	9			2	
3	9			1	5			
	5		1				6	3
6	2		3			7		
8			9					

		5						7
	8		3		4	6		
			8					
	5	2						8
		9		1				
4							2	6
	2	1		5		4		
					1			9
	7					8		2

Kenny Hallaert met en zonder poker face

We hoorden het in het radionieuws half juli: een man uit Deinze wordt vierde op het wereldkampioenschap pokeren in Las Vegas. Het flitste door ons hoofd: dat moet onze Kenny zijn. En inderdaad, in de geschreven pers stond het heel snel: Kenny Hallaert uit Hansbeke speelde de finale. Vlakaf moest hem strikken. We interviewden hem al in januari 2011 in de rubriek 'Gebeten door de microbe' en in januari 2017 als wereldburger ('Mijn durp es de weireld). We vroegen een afspraak voor een interview en dat was snel geregeld.

Dikke proficiat Kenny voor je prestatie maar hoe voelt dat, vanuit Londen naar huis komen?

Ik heb me altijd Hansbenaar gevoeld, niet van Nevele of van Deinze. Ik voel me verbonden met Hansbeke. Ik ben inderdaad van het kleine Hansbeke naar het grote Londen getrokken omdat daar veel poker-spelers zijn en de toernooien vanuit Londen vlot te bereiken zijn. Het is een ideale stad om overal naartoe te reizen. Maar ik kom heel graag in Hansbeke, ieder jaar vijf of zes keer.

Pokeren wordt niet gespeeld met dobbelstenen onder een hoedje…

(*Lacht*) Neen, we spelen met kaarten met zes tot negen man rond een tafel. Iedereen krijgt twee kaarten en er liggen er vijf voor iedereen zichtbaar op tafel. Het komt er op aan om de beste combinatie te maken: één paar, twee paren, drie dezelfde kaarten, een straat of vijf opeenvolgende kaarten... Elke ronde zet je geld in onder de vorm van speelchips. Er worden vier rondes gespeeld en wie de beste combinatie kan tonen wint de pot. Het is niet verboden te doen alsof, te liegen enz. Het is een tactisch spel waarbij je moet proberen in te schatten welke kaarten de andere spelers vermoedelijk hebben. De geluksfactor bepaalt heel veel.

Deden er veel spelers mee in Las Vegas?

9735 om precies te zijn, van overal in de wereld maar vooral Amerikanen. Een Spaanse vrouw, een Serviër en een Zuid-Koreaan zaten ook in de finale. Er werd gespeeld aan 1000 tafels, acht dagen lang. Wie geen chips meer had was uitgeschakeld en ik was bij de laatste vier. De eerste keer dat ik de finale speelde, in 2016, is mijn vader komen kijken en werd ik zesde. We gaan er dus op vooruit. Hoewel ik er eerlijk gezegd minder intens mee bezig ben dan vroeger. Toen was het tot 60 uur per week, nu 20 à 25. 20 jaar geleden ben ik beginnen pokeren online maar dat werd een uit de hand gelopen hobby. Toen zocht ik nog veel op in boeken over pokeren, nu vind je de weg via het Internet. Er zijn sites tegen betaling maar voor beginners vind je ook gratis informatie. Het is een kwestie van goede strategieën te leren. Studie en overleg met andere spelers is daarom belangrijk. Sommigen kunnen het goed uitleggen, anderen goed uitvoeren. Ik denk dat ik eerder tot de tweede groep behoor. De beschikbare software wordt met A.I. alsmaar beter. Waar je vroeger enkele uren op je PC bezig zat om een oplossing te zoeken, heb je die nu na een paar seconden. Pokeren is een heel technisch spel geworden. Je moet met andere spelers samen vooruitgaan want hier geldt zeker "stilstaan is achteruitgaan". Er is concurrentie met andere spelers maar toch ook veel vriendschap. Het mag niet bitsig worden, je moet rustig blijven. In het wereldkampioenschap werd een speler uit de finale

geweerd omdat hij verbaal over de schreef ging. Hij werd pas 33ste.

Welke soort pokerspeler ben jij?

Ik zoek contact met andere spelers in Londen, maar ook online. Een pokerspeler moet goede skills hebben: vaardigheden als geduld, zelfbeheersing, doorzettingsvermogen enz. Ik heb er al velen zien komen en gaan omdat ze niet konden omgaan met stress of met het vele prijzengeld. Om de parallel met het voetbal te trekken: ik ben geen Messi of Ronaldo in het pokeren, eerder een Franky Van der Elst of Brandon Mechele. Geen toptalenten, maar spelers die weten wat ze wel en niet kunnen en door hard te werken toch iets moois kunnen bereiken. Jawel, ik ben een grote supporter van Club Brugge.

Ik kom van den boerenbuiten, heb zeven jaar in een fabriek gewerkt, Tubolit in Aalter, en had dus al levenservaring voor ik met pokeren begon. Bij wie er al te jong aan begint, loopt het dikwijls mis. Net omdat ze die ervaring missen en niet altijd goed met geld kunnen omgaan. Ik ben in 2004 begonnen met pokeren en op 1 februari 2008 gestopt bij Tubolit. Ik kon toen gaan werken voor de casino's van Spa en Namen om niet-Franstaligen aan te trekken. Ik heb er toernooien georganiseerd tot 2016. Daarna ging ik aan de slag bij Unibet Open tot de coronaperiode en nu ben ik adviseur voor PokerStars, een mondiaal bedrijf dat live events organiseert. Ik zit ook bij Poker TDA, een onafhankelijk orgaan dat de reglementen bepaalt.

Juffrouw Anny (Schelstraete) liet zich ooit ontvallen dat van de vele neven en nichten van de families Hallaert en Langeraert jij voor wiskunde de sterkste was. Is dit nu het bewijs?

Ik ga niet ontkennen dat ik graag wiskunde deed. Het mocht voor mij 20 uur per week zijn. In poker is kansberekening, probleemoplossing en logica inderdaad een troef.

Ik ben één van de zeven spelers die een tweede keer de finale haalde. Financieel ben ik er niet slechter van geworden. Een reden om in Londen te blijven wonen is dat kansspelen in Engeland belastingvrij zijn.

Wat brengt de toekomst nog?

Ik zal nooit stoppen met pokeren, misschien geleidelijk aan wat afbouwen. Ik heb geen ambitie om de beste van de wereld te worden, ik heb al meer bereikt dan ik ooit heb gedacht. In Londen heb ik Katharine leren kennen. Zij is Australische en kwam twaalf jaar geleden naar Londen om er een jaar te werken. Zij is leerkracht Wiskunde/Wetenschappen. Ikzelf ben ook sterk geïnteresseerd in dat laatste dus dat levert wel eens boeiende gesprekken op aan de keukentafel. Katharine houdt ervan in haar vrije tijd Europese steden te bezoeken. Zij is gecharmeerd door Gent en onlangs bezochten we het prachtige Flanders Fields in Ieper. Ik ben al vijf of zes keer naar Melbourne geweest. Zullen we in Londen blijven? Komen we naar België of wordt het Australië? Op termijn zal ik wellicht minder naar Hansbeke komen, nu vader Irené en moeder Nadine van de Hammestraat naar een serviceflat aan Veilige Have in Aalter verhuizen…

Lezersbrieven

Beste redactie van Vlakaf

Bedankt dat jullie in Vlakaf van mei berichtten over de nieuwe verkaveling tussen de Julius Nieuwlandweg, Hansbekedorp, Voordestraat en Doornbosstraat. Ik had er al wat geruchten over gehoord, maar nog niets concreets. Ook een uitnodiging voor de infomarkt werd blijkbaar niet verspreid aan de andere kant van de spoorlijn. Het is nochtans geen klein project, en ik heb er ook een mening over.

Deze plannen doen me terugdenken aan de maquettes van de studenten architectuur. In maart hebben zij ons dorp eens met een frisse blik bekeken en eigentijdse antwoorden gezocht op de woonuitdagingen anno 2025. Ze richtten zich enkel op de verspreide, onbebouwde percelen en leegstand binnen ons dorpsweefsel. Hun docent gaf hen immers de richting: "*Sommigen heb ik echt moeten tegenhouden om niet de grote verkavelingen in te palmen, maar om de kleine, vergeten kavels langs de spoorweg te kiezen, of voor een site zoals de oude jongensschool.*"

Het leverde mooie maquettes op. De studenten dachten niet alleen na over de woningen zelf, maar ook over samenleven, zorg voor elkaar, woonoplossingen voor ouderen en alleenstaanden, groen in het dorp en trage wegen.

Ik merkte dat ook de redactie van Vlakaf hierover enthousiast was, en dat kon ik helemaal volgen. We droomden er al van dat dit architecten, stedenbouwkundigen en beleidsmakers zou inspireren.
Des te jammer vind ik het dat de zone aan de Julius Nieuwlandweg nu toch aangesneden zou worden, volgens een al bij al klassiek verkavelingsmodel, met de gekende ingrediënten.

Bovendien ligt de zone aan de Julius Nieuwlandweg in woonuitbreidingsgebied. De vergeten kavels (die de studenten bestudeerden) liggen in woongebied en zijn dus onmiddellijk bouwklaar: er liggen al straten en nutsvoorzieningen, de *vuilkar* rijdt er al langs, omwonenden zullen blij zijn dat ze buren krijgen en hen met plezier op sleeptouw nemen in hun straat, ons dorp en het verenigingsleven. Misschien komt er hier en daar zelfs een stukje openbaar groen bij — als het werk van de studenten tenminste serieus wordt genomen.

Ook onze beleidsmakers zouden dit voorrang mogen geven. Ze hebben toch de mond vol over betonstop, ontharding, klimaat en ruimte voor voedsel en landbouw (de boerenprotesten nog niet vergeten???).

Ik begrijp de beleidsmakers uit Deinze niet in dit dossier en ben daarom vlakaf (!) tegen deze nieuwe verkaveling. Eerst focus op de site van de oude jongensschool, de leegstaande huizen en de vele vergeten bouwkavels her en der in ons dorp!

Groet
Wouter Deventer
Molensteenstraat 11

Rare praktijken in De Cluyse

Naar aanleiding van feiten die zich hebben voorgedaan in de Doornbosstraat (De Cluyse) waarbij door verschillende individuen getracht wordt bankgegevens los te krijgen bij ouderen, is het tijd om er aan te herinneren en te waarschuwen onder geen enkel voorwendsel persoonlijke en bankgegevens aan vreemden over te maken, noch fysiek, noch digitaal (via gsm, tablet, computer…), noch deze personen toegang te verlenen tot de woning en steeds de politie te verwittigen bij verdachte gedragingen in de buurt.

Het is trouwens niet de eerste keer dat deze feiten zich voordoen.
Onlangs was men zogezegd voor 'Hello Fresh ' aan het ronselen waarbij bepaalde mensen gevraagd werd om hun bankkaart af te geven om hun account op te waarderen... Ik dacht niet dat 'Hello Fresh ' zo te werk gaat toch?

Een verwittigd man/vrouw…

https://safeonweb.be/nl

Met vriendelijke groeten
Valerie Wambeke

Ons Cultuurhuis (Kasteel De Schuyter)

De werken bevinden zich in de laatste fase. Na jaren leegstand staat het herenhuis te pronken in al zijn glorie: de bijgebouwen, die later bijgevoegd werden, zijn gelukkig verdwenen: het herenhuis en het park komen nu beter tot hun recht.

De buitenkant werd zeer knap gerestaureerd, de binnenkant oogt op het eerste gezicht ook prachtig, maar wie het gebouw kent, en de specifieke bouwelementen ervan apprecieert, is toch ontgoocheld!
Op het gelijkvloers zocht ik tevergeefs de kenmerkende witte marmeren schouwmantel van de raadzaal. Die is daar vervangen door een nietszeggend grijs exemplaar. Ook nog beneden is het decoratieve stucwerk vervangen door wat steriele lijnen...

Op de eerste verdieping zijn de drie marmeren schouwmantels gewoon verdwenen!
In de kelder is 't Soebekot (gevangeniscel) eveneens verdwenen: op een vergadering had ik nog gepleit om die te bewaren.

Als erfgoedliefhebber loop ik nu al een paar dagen op mijn ongemak. Ik zette dit als agendapunt op de laatste gemeenteraad, maar dit werd afgewezen: het was "beslist beleid, ruim behandeld in de gemeenteraad". Van dat laatste weet ik niets, mijn collega's evenmin.
En vandaar dat ik mijn frustratie nu neerpen.

Zondag 14 september is het Open Monumentendag in Vlaanderen; wij zetten o.a. ons Cultuurhuis in de kijker. Moeten we nu nog daar komen kijken??? Natuurlijk! Het is en blijft zeer de moeite, en onze gidsen zullen hun beste beentje voorzetten!

Hugo Schaeck, erfgoedliefhebber.

Nieuws van de redactie

Lees je Vlakaf nog in 2026?

De abonnementsprijs blijft dezelfde als in ‘25.

12 euro blijft het tarief voor de Hansbeekse abonnementen. Vlakaf lijkt wel ieder jaar wat meer volume te krijgen. In 2024 in totaal 220 bladzijden, in 2025 200. En november moet nog samengesteld worden, maar zal méér dan 20 bladzijden zijn. Beloofd! Overschot hebben we niet in de kas en we hopen dat de Cultuurraad een degelijk subsidiereglement uitwerkt voor het uitgeven van een tijdschrift.

Voor de **postabonnementen** vragen we terug 16 euro: 12 euro plus 4 euro voor de postzegels op jaarbasis. Gelieve **16 euro** te betalen op **BE90 8902 6403 4132 (IBAN)** van Vlakaf. Best **vóór 1 december** a.u.b. om de administratie vlot te kunnen afwerken. Stel het best niet uit zodat je geen nummer mist. Dankjewel!

Mensen die in het buitenland verblijven kunnen voor **8 euro** een elektronisch abonnement nemen.

Abonnees die naar een WZC gaan, krijgen verder een **gratis** abonnement, maar dit moet tijdig gemeld worden aan de verzendingsdienst of het secretariaat. Nieuwe inwoners in Hansbeke ontvangen eveneens een gratis abonnement als kennismaking. We hopen dat Vlakaf in de smaak valt, zodat daarna lidgeld betaald wordt. De verspreider in je straat vind je hieronder.

De verspreiders zijn onmisbaar

Onze verspreiders gaan terug op pad vanaf de tweede helft van september tot de eerste week van november. **12 euro** klaar houden is de boodschap. We onderzoeken de mogelijkheid om terug met Payconiq te betalen. Vermeld wel je naam en adres a.u.b. Je krijgt dan zes keer informatie over de Hansbeekse dorpsgemeenschap en wie wil nu niet thuishoren in zo’n levendig dorp?

Hiernaast lijsten we de trouwe verspreiders met “hun” straat op. Zij doen om de twee maanden een inspanning om onze dorpskrant te bezorgen tijdens het weekend van verschijnen. In principe het tweede weekend van de onpare maanden. De redactie dankt hun voor dit grote engagement. Als je familienieuws hebt (geboorte, overlijden, huwelijk, verhuis, huwelijksjubileum…) mag je hen steeds contacteren om het op te nemen in onze rubriek **Personalia**. Een goed idee voor een artikel mag je ook aan hen influisteren.

De verdeling aan de verspreiders en Bpost wordt georganiseerd door Riet Kersse, Marleen Van Ooteghem, Ludwina Van de Walle en Georgette De Ketelaere.

Alle verspreiders, medewerkers en redactieleden komen samen op 11 november in het Cultuurhuis om het nieuwe werkjaar te starten.

- Melissa Anthuenis BORLUUTLAAN (nr. 2)
- Katalin Bekaert CARDIJNLAAN (Palestraat 7)
- Martine Bockaert WARANDESTRAAT (nr. 31A)
- Rita Bultinck BEGIJNHOFLAAN en LINDESTRAAT (Nevelstraat 9A/003)
- Mieke Cafmeyer HAMMESTRAAT (nr. 32)
- Greet Conix KARMENHOEKSTRAAT (nr. 7)
- Hilde De Roo BOERESTRAAT (Ter Weide 8)
- Marina De Wulf REIBROEKSTRAAT tot nummers 40 en 47 (Donkerstraat 4)
- Linda Keirse BOMBOARESTRAAT? DONKERSTRAAT en ZANDESTRAAT (nr. 19)
- Riet Kersse GROTE MERESTRAAT, TER WEIDE, OSTIJNSTRAAT en NIEUWETUINSTRAAT (Reibroekstraat 83)
- Ludwine Lobbens ROSTRAAT (Molenstraat 25)
- Antoine Martens NEVELESTRAAT (nr. 29) en TIEN GEMETEN
- Mieke Peltijn HANSBEKEDORP (nr. 27)
- Kay Quintyn DALESTRAAT en REIBROEKSTRAAT vanaf nummers 42 en 49 (nr. 53)
- Nadine Raes PALESTAAT (nr. 19), en BRUGSE HEIRWEG
- Rosina Sucaet MERENDREESTRAAT en OVERBROEKKOUTERSLAG (Tien Gemeten 5)
- Ludwina Van de Walle KERKAKKERSTRAAT en MELKERIJSTRAAT (Grote Merestraat 13)
- Anna Van de Walle, enkele abonnementen in Aalter (p/a Reibroekstraat 85)
- Michaël Van Eeghem DOORNBOSSTRAAT (nr. 8)
- Marianne Van Hoe KOUTERKEN (nr. 16)
- Rita Van Hove KIPPENDONKSTRAAT (Hansbekedorp 85/0001)) Tijdelijk: Piet Vandersteene (nr. 6)
- Marleen Van Ooteghem MOLENSTEENSTRAAT (Grote Merestraat 38)
- Ethel Van Yperen VOORDESTRAAT (nr. 4)
- Wanda Verthriest VAARTSTRAAT (nr. 19)

Alziend oog

Weelderige groei aan geluidsmuur steekt de Kerkakkerstraat over!

Redactieadres	Frank Langeraert Karmenhoekstraat 7 9850 Hansbeke
Redactie	Miguel Berteloot Veerle Dhont Frank Langeraert
	Koen Persyn Bram Temmerman Zjeraar
Werkten mee	Silke Catteeuw-De Smul Greet Conix Jan Darthet Peter De Groote Johan Gaudissabois
	Eleke Langeraert Kerngroep Afrit 12 Wim Maebe
Organisatie verspreiding	Georgette De Ketelaere Riet Kersse
	Ludwina Van de Walle Marleen Van Ooteghem
Oplage	865 exemplaren - tweemaandelijks